

ni določen v vseh podrobnostih, navajamo, da bode dne 28. junija zvečer koncert na čitalniškem vrtu, dne 29. junija, na sv. Petra in Pavla dan, zjutraj izlet na Rožnik, dopoldne ogledovanje deželnega muzeja, popoldne izprehod na Grad, zvečer ob 6. uri polaganje vence in petje pri Vodnikovem grobu, ob 8. uri gledališka predstava in potem prosta zabava na čitalniškem vrtu. V nedeljo, dne 30. junija ob $\frac{1}{2}$ 11. uri sv. maša v cerkvi pri sv. Jakupu, kjer je bil Vodnik jedno leto kapelan, ob $\frac{1}{2}$ 12. uri odkritje spomenika, ob 2. uri banket, ob 6. uri v Šiški na Vodnikovem rojstvenem domu pri Žibertu veselica, katero priredi šišenska čitalnica. Kantato, katero je na Funtkove besede zložil g. dr. B. Ipavec, pelo bode pri odkritji več nego 300 pevcev. Slavnostni govor bode govoril g. gimnazijalni direktor *Fr. Wiesthler*. Valvasorjev trg bode lepo okrašen in postavljena bodeta dva slavoloka s primernimi napisi na zgornjem in spodnjem konci trga.

Miklošičevo odlikovanje. Presvetli cesar je slavnemu rojaku našemu, preblagorodnemu gospodu c. kr. dvornemu svetovalcu profesorju *dr. Frančišku vitezmu Miklošiču* podelil dostojanstvo tajnega svetovalca. Takoj, ko se je ta vesela novica zvedela po Ljubljani, pozdravilo je štiriindvajset bivših učencev in spoštovateljev ljubljanskih dičnega moža z nastopnim telegramom:

»Ekselenciji Vaši čestitajo od vsega srca«

(Podpisi.)

Dne 13. majnika t. l. je prof. Levec dobil naslednji odgovor:

»Presrečna hvala Vam in Vašim prijateljem za lepo čestitanje

Miklošič.«

† **Janez Hozhevar.** Dne 24. maja t. l. umrl je v Ljubljani po daljšem bolehanji c. kr. vladni svetovalec in gospodarsko-upravni poročevalec v šolskih stvaréh preblagorodni gospod *Janez Hozhevar*.

Porojen dne 13. majnika 1828. leta v Velikih Laščah, dovršil je odlični dijak svoje gimnazijske studije v Ljubljani l. 1850., svoje pravoslovne pa l. 1854. v Gradcu. Služil je potem uradnik na Kranjskem in na Hrvaškem, odkoder se je leta 1861. znova povrnil v Ljubljano, kjer je bil l. 1867. imenovan za c. kr. vladnega tajnika. Ko je leta 1869. stopil v veljavnost novi državni šolski zakon, bil je Hozhevar povišan za c. kr. vladnega svetovalca in gospodarsko-upravnega poročevalca v šolskih stvaréh, in od tega časa se začelja vplivno in razsežno delovanje Hozhevarjevo v šolstvu našem. *Kranjsko ljudsko šolstvo, kakeršno je dandanes, večinoma je sad Hozhevarjevega neumornega truda.*

Pri vseh osnovnih deželnih šolskih zakonih, ki so se izdali od l. 1869. do 1875. na podlagi državnega šolskega zakona, imel je Hozhevar važno besedo in ker narodna večina v deželnem zboru, kakor je znano, takrat ni bila prijazna novi šoli, imel je pokojnik v šolskem odseku in v deželnem zboru mnogo opraviti, predno so se končno dognali zdaj veljavni šolski zakoni kranjski, ki so večinoma šele leta 1873. stopili v veljavnost. Ravnotako so do malega vsi izvršitveni ukazi in predpisi k deželnim šolskim zakonom potekali iz Hozhevarjevega peresa. In kakor je njegovemu taktnemu postopanju pripisovati, da se je napósled udal deželni zbor naprednim šolskim zahtevam, takó je Hozhevarjeva zasluga, da so se navzlic mnogostranski opoziciji šolski zakoni po vsi deželi v primerno kratkem času dejanski izvršili.

Vse to pa je stalo pokojnika mnogo intenzivnega truda, katerega bi ne zmozel vsak, kakor ga je zmozel on s svojim bistrim umom, s svojim globokim znanjem in svojo čudovito neprehvaljeno pridnostjo. Dežela kranjska ni imela delavnejšega urad-

nika, nego je bil Hozhevar, ki je živel in delal, lahko rečemo noč, in dan samó za svojo šolo, kateri je napósled žrtvoval svoje zdravje in življenje!

Toda pokojnega Hozhevarja je poleg neskončne pridnosti dičila še druga krepost, ki ni takó navadna pri visokih gospodih — dičilo ga je zlasti njegovo dobro plemenito srce! In to je pogladilo marsikatero ostrino strogih šolskih paragrafov bodisi nasproti mudljivim občinam, bodisi nasproti učiteljem, ter marsikomu v sili naklonilo lepo pomoč.

Ako pa je delovanje Hozhevarjevo raztezalo se na vse strani našega šolstva in je bil v njegovih rokah združen do malega ves njega napredek, vendar je mož tudi deloval tudi v drugih strokah svojega uradniškega posla deloval neumorno deloval takó vspešno, da mu je zagotovljena hvaležnost vse dežele Kránske in njenih prebivalcev. Slava vrlemu móžu!

Levstik in Hozhevar. Levstik in pokojni vladni svetovalec Hozhevar sta bila glavna prijatelja. Oba Laščana, znana iz šolskih let, hodila sta pozneje vsak svoj pot, imela vsak svoj različen posel, nista sicer mnogo občevala, vendar sta postala vselej, kadar sta se srečala na ulicah, ter se dolgo menila o mestnih in zlasti — vélikolaških dogodkih. Ko je leta 1875. umrl Hozhevarju oče, naprosil je Levstika, naj pokojniku naredi grobni napis. Levstik je prijatelju izpolnil prošnjo. Dotični napis na grobnem spomeniku na vélikolaškem pokopališči slóve takó:

Spredaj se čita:

*»Tukaj počiva
 JARNEŽ HOČEVAR
 iz Velikih Lašč,
 umrl 4. novembra 1875. l.
 v 71. letu svoje dobe,
 in njegova žena
 MARIJA PODBOJ-eva
 umrla 6. oktobra 1865. l.
 v 58. letu svoje dobe.«*

Na levi strani:

*»Krščanski sva živela,
 Otroke zvésto preskrbela,
 Sosedom rada pomagála,
 Potrébnih nésva odganjála:
 O znanec ljubi! prosi zdaj,
 Da prideva v nebeški raj!«*

Na desni strani:

*»Hvaležen ves obili ród,
 Ki Vaju korenin je cvétje,
 Spominja Vaju se dobrót:
 Otróci, vnuki, snáhe, zétje
 Solzé prelivajo za Vama,
 Ki Vaju skriva tiha jama.«*

Na zadnji strani:

*»Večni mir in pokoj
 Vama daj milostivi Bog,
 In večna luč Vama sveti!«*

Šolska slovnica slovenska. Kdor uči v šoli slovenski jezik, ali kdor pregleduje raznovrstne šolske knjige naše, ta bridko čuti veliko zmešnjavo v pravopisji, nepravilnost v slovniških oblikah, zmedeni besedni red in nedoslednost v vsem pisanji, ki se košati po raznovrstnih učnih knjigah slovenskih. Želja po dobri, dovršeni, recimo normalni